

Φωτεινό παράδειγμα αξιωματικού

Είναι άνοιξη του 1980!

Βρίσκομαι στο Καβούρι ως εκπαιδευόμενος Μηχ. Ενσύρματου Τηλεπικοινωνιών και Κρυπτομηχανών στην 128 ΣΕΤΗ. Καθόσον πολύ μακριά από τον τόπο μου και πενιχρά τα οικονομικά μου, δεν έβγαινα εξόδους. Κατόπιν συνεννόησης με τον εκάστοτε αξιωματικό υπηρεσίας, συνήθιζα να κάνω υπηρεσίες συναδέλφων μου για να παίρνουν έξοδο (όλα νομότυπα).

Παραμονές Πάσχα του 1980, τις επόμενες μέρες θα παίρναμε τριήμερη άδεια για τις γιορτές. Ήταν υπηρεσία το σμήνος μου, και ο αξιωματικός υπηρεσίας μας χώρισε σε διάφορες αρμοδιότητες (μαγειρεία, καθαριότητα, κτλ). Εμένα δεν μου ανέθεσε καμιά υπηρεσία, και μου φάνηκε πολύ παράξενο.

Εφόσον όλα προγραμματίστηκαν, με πήρε μαζί του, με πήγε σε έναν γραφείο, μου είπε κάτσε εδώ και περίμενέ με. Ένωσα παράξενα. Τι να συμβαίνει άραγε;

Κάποια στιγμή γύρισε ο αξιωματικός, κάθεται απέναντί μου και μού λέει: «Όλον αυτόν τον καιρό σε παρακολουθώ. Βοηθάς ανιδιοτελώς, κάνεις υπηρεσίες αλλωνών, και όλα μέσα από νόμιμες/ορθές διαδικασίες. Για αυτόν τον λόγο σε ξεχώρισα, σε έφερα εδώ, ώστε σήμερα να μην κάνεις τίποτα. Παράλληλα θα σου δώσω και μια διήμερη έξοδο με διανυκτέρευση, η οποία θα κολλήσει στην τριήμερη του Πάσχα, θα βάλω και μία μέρα οδοιπορικά, έτσι θα γίνει μια εβδομάδα η άδεια σου, ώστε να πας στον τόπο σου άνετα.

Θυμώνω με τον εαυτό μου που δεν συγκράτησα το όνομά του. Νοιώθω βαθιά ευγνωμοσύνη για αυτόν τον αξιωματικό, όχι για την άδεια, αλλά για την ενσυναίσθηση και την ανθρωπιά που επέδειξε. Έβλεπε πολύ μακριά, έβλεπε βαθιά, εκεί που οι περισσότεροι δεν έβλεπαν. Δεν τον ξέχασα ποτέ! Όσο ζω θα ζει μέσα μου. Μια φωτεινή εικόνα ενός ευγενικού ανθρώπου. Με 'άγγιξε' και συνέβαλε στη διαμόρφωση του χαρακτήρα μου. Εδώ και αρκετά χρονιά μεγάλη επιθυμία μου είναι να τον συναντήσω και να του εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου. Για μένα ήταν «ΑΝΘΡΩΠΟΣ» με χρυσά και κεφαλαία γράμματα. Όσο ζω θα ζει μέσα μου.

Σκέφτομαι συχνά με ευγνωμοσύνη τους ανθρώπους που με 'άγγιξαν' και συνέβαλαν στην διαμόρφωση του χαρακτήρα μου. Δεν είναι πολλοί, αλλά αρκετοί για να μου δίνουν δύναμη να συνεχίζω να αγωνίζομαι για τη ζωή, για το περιβάλλον, για την κοινωνία μου, και για την ανθρωπότητα. Είναι οι αυτοί οι λίγοι, οι «όμορφοι» άνθρωποι που όσο ζει αξίζει να θυμάται κανείς.

Αντώνης Αναστασιάδης

ΣΗΜ. Οι περιγραφές μου κατά προσέγγιση και από μνήμης.